

[Freddy Madsen.]

Det er overordentlig interessant, for der foregår jo en omfattende diskussion i verdensoffentligheden på nuværende tidspunkt om denne nobelpristager, hvis særlige kendetegn er, at han er en form for økonomisk rådgiver for militærjuntaen i Chile. Jeg skal ikke antyde, at der ligger noget politisk i, at fremskridtspartiet netop henviser til ham, men alene på det økonomiske felt er det jo uhyre interessant. For Chile har verdensrekord i inflation. Det har omkring 1 million arbejdsløse. I hundredtusindvis af mennesker sulter, og meget betydelige dele af befolkningen lever i nød og elendighed. Det er altså de anvisninger, som fremskridtspartiet har at give, og det synes jeg bør nævnes. Det kommer ikke som nogen overraskelse for os, men det er interessant, at man nu anviser det.

Herefter skal jeg gå over til de bemærkninger, jeg i øvrigt har at gøre om finansloven. Jeg skal indlede med nogle bemærkninger af rent teknisk art. Om selve finansloven skal siges, at vi synes, den mangler proportioner. I forbindelse med omlægningen af finansåret til kalenderåret bør man nok tage budgetvejledningen op til en kritisk revision. Jeg skal nævne et par eksempler. Først om forskellen i størrelse på de enkelte konti og dernæst om selve orienteringsproblemet.

Den største konto på finansloven findes naturligvis under § 1: »Indkomst- og formueskat af personer, folkepensionsbidrag m. v.« på i alt 61.320.000.000 kr. Denne store konto kunne godt deles op i flere konti. Det ville lette overskueligheden og også gøre det lettere for partierne at stille ændringsforslag.

Den mindste konto findes under undervisningsministeriet, § 20, konto 30.01.53, hvor vi har to konti på hver 200 kr. Under fiskeriministeriet, § 12, konto 20.03.73, er der et afdrag på 300 kr., og under kirkeministeriet, § 19, konto 2.03.53, er der afsat 400 kr. til præstenker m. fl. Nu ligger det jo os fjernt at ville tage den fattige enkes skærv – det oplevede vi jo i forbindelse med finansloven sidste år at der var andre partier i dette ting der gjorde sig til eksperter i – men alligevel kunne enkerne m. fl. jo nok overflyttes til en mere rummelig konto.

Dernæst spørgsmålet om, hvordan man orienterer sig i finansloven. Der har altid været stor interesse for de sociale udgifter. De fleste mennesker vil nok slå op i »Budget '77«, kap. 11,

hvor de samlede offentlige driftsudgifter på det sociale område er opgjort til 42 mia kr. På selve finanslovsforslaget er socialministeriets udgifter imidlertid opført med 28,5 mia kr. Ser man i vismændenes tabeller, specielt tabel III, 9, så står der, at nettooverførsler fra det offentlige i 1977 bliver på 37 mia kr. Det tal duer heller ikke. Prøver vi at lægge bloktilskud til kommuner fra indenrigsministeriet på 13,6 mia kr. til socialministeriets budget, så kommer vi op i nærheden af de 42 mia kr., men indholdet er ikke rigtigt, fordi bloktilskuddene omfatter andet end sociale udgifter. Trods finanslov, budgetredigelse, anmærkninger til finansloven og budgetvejledning, så er det svært at få overblik over, hvor store de sociale udgifter egentlig er. Der kunne siges flere ting om disse tekniske problemer, men det skal jeg lade ligge.

Ellers er det jo en pæn blå bog, finansministeren har tilegnet nationen i år. Der står ikke så mange prominente navne i, som der gør i det, der sædvanligvis opfattes som »den blå bog«. Til gengæld indeholder den, som finansministeren har udgivet, et væld af tal. Nogle vil med rette synes, at den virker lidt kedelig, men hvis man fordyber sig i den, er den jo ganske spændende. Tilsyneladende er det nok uskyldigt udseende tal, men i virkeligheden drejer det sig jo om menneskeskæbner. De fastsatte normeringer har naturligvis stor betydning for dem, der er ansat i statens tjeneste eller nærer forhåbninger derom, men det drejer sig ikke blot om statens ansættelser, men om befolkningens liv i bred forstand. Hvordan skal vi behandle de gamle og syge? Hvilken uddannelse vil vi byde de unge? Hvor meget skal befolkningen aflevere af deres indtjening i skatter og afgifter? På kryds og tværs bliver der her fastlagt retningslinjer med afgørende betydning for de enkelte menneskers tilværelse. Det er først og fremmest i dette lys, man må vurdere denne kommende finanslov.

Når det drejer sig om de menneskelige aspekter, så er det desværre et mørkt billede, der tegnes. Baggrunden – det ved vi alle – er den alvorlige krise, som landet fortsat befinder sig i. Fremfor alt er det arbejdsløsheden, der stadig rider landet som en mare. Hårdt går det ud over de 130.000, der uden egen skyld er kastet ud i ledighed. De bærer de tungeste byrder i form af reducerede indtægter og ikke mindst psykologiske belastninger. Dertil kommer, at de ofte må lide den tort, at nogle bor-